

S J E Č A N J A

iz predratnog revolucionarnog rada drugova Ćejvan Ćerima, Jašarević Huseina i Sarac Ibrahima u društvu " FADILET " iz Banja Luke.

Muslimanskozamatlijsko potporno društvo " Fadilet " u Banja Luke osnovano je 1908 godine.

Rad društva se odvijao bez na kakovog uticaja radničke klase, a u upravama društva su većinom bili birani zamatlije / majstori /. U godini 1925 počeli su da pridolaze u društvo i progresivniji ljudi tj. zamatki radnici koji su počeli postepeno da istiskuju najkonzervativnije lude koji su stajali na čelu društva duži niz godina. To su postizali na taj način što su počeli u društvu da formiraju razne sekcijs i u njih uključili mlađe i liberalnije lude.

Djelujući kroz ove forme rada, konzervativna uprava društva je osjetila da joj se dekoncentriše moć iz ruku i povela je borbu protiv formiranja tih sekacija.

1927 godine u društvo su počeli često da dolaze aktivisti kao Ćejvan Ćerim, Alihodžić Asim, Mušić Idriz, Čardžić Avdo, Karabegović Edhem zv. Leda, Abduselam Gvoždjar, Blekić Abduselam zv. Šandor, Čardžić Mustafa i Moralić Hajro. Među navedenim drugovima bilo je i drugova iz tadašnjeg mjesnog partiskog rukovodstva, iz čega se da zaključiti da je Partija već tada posvetila veću pažnju ovom društvu, kao svojoj bazi za masovnije djelovanje.

Uprava društva pošto je bila isključivo sastavljena od članova Mjesnog odbora J.M.O. / Spaho / videći ko sve dolazi u društvo i osjećajući znatan ljevičarski uticaj u društvu, povela je energično borbu protiv tog uticaja, a jedna od tih mjeru bila je i odluka uprave, da se društvo preseli u druge prostorije u kojima će otvoriti gostionicu, koju je trebao da drži njihov čovjek u vlastiton zakupu, jer su se na taj način nadali da će oslabiti uticaj ljevičara na društvo.

Protiv ovog koraka uprave, progresivniju snagu društva tražile su saziv skupštine kako bi poništili ovu odluku o preselejanju.

Međutim, iako se uspjelo izboriti za saziv skupštine, nije se uspjelo potisnuti staru upravu, pošto se ostalo u manjini prilikom glasanja jer su oni okupili na skupštinu utjecajnije gradjane / Bešlagići, Husedžimovići i drugi /, pod parolom da društvo očiste od komunista. U ovoj akciji su im pomagali i organi tadašnje policije. Zbog ovakovog izrazito ljevičarskog stava, uprava društva je isključila sve članove za koje je pretpostavljala da su komunisti, ili njihovi simpatizeri.

Kao reakcija na ovo isključenje, osnovano je od strane naprednjih elemenata to jest pretežno od ovih isključenih novo društvo " Progres ". Osnivanje društva nije naišlo na neke naročite teškoće kod policije zbog toga što su napredni elementi iskoristili jednu uglednu opozicionu ličnost / Afgan Handija /, iz čije ličnosti su stajali aktivisti partije, a što on nije izbjegavao, jer je to odgovaralo njegovim političkim kombinacijama u borbi protiv njegovih konkurenata oko pretsjedničkih položaja u opštini.

Komunisti su znali za njegove kombinacije, ali je Partija isto tako znala da će preko ovog društva, a neklanjajući se za njeg stvariti jednu masovnu bazu za djelovanje, jer su se sve više počeli okupljati mlađi ljudi i ljudi iz radničkih redova.

Društvo " Fadilet " je jedno vrijeme životarilo, jer nije imalo neki veći finansijski prihoda s obzirom da je veći broj članova prešao u " Progres " za izbačenom grupom. Da bi taj proces osipanja sprečili, oni su mislili da će preselejanjem društva u druge prostorije sprečiti daljnje osipanje, pa su se uselili u druge prostorije / sadašnje kancelarije preduzeća " Kovina " u Š. Mažara ulici /.

Uskoro je nastupila i šestojanuarska diktatura to jest 1929 godina. U novim uslovima šestokog progona komunista Partija je došla do zaključka, da se ne može frontalno voditi borba kroz " Progres ", jer je isto bilo suviše obojeno kao ljevičarsko, te je radi toga bilo izloženo pritisku policije, a naročito poslijepotpisnja jednog člana uprave, koji je kao delegat partiske organizacije iz BiH-a prisustvovao IV Kongresu partije u Dresdenu.

Redi ovoga društvo je prestalo sa radom, a aktivisti su dobili uputstvo da postepeno ponovno prelaze u društvo "Fadilet", jer se je isto povratilo u svoje ranije prostorije, te da osvajaju pozicije u upravi društva.

Po sljedećim 1-2 godinama počelo se je opet osjećati jači utjecaj komunista, jer se je uspjelo pojedine aktiviste ugurati u upravu društva. Od tada pa sve do godine 1937. osjećala se je aktivnost komunista u društvu, nekad jače a nekad slabije, zavisno od opštih uslova u kojima je djelovala partiska organizacija u Banja Luci.

Kako se je u godinama 1937 i 1938 i takođe počeo jače i masovnije razvijati partiski rad kroz razna udruženja i sindikate u gradu Banja Luci, to se je i u društvu "Fadilet" osjetio mnogo jači i organizovaniji utjecaj Partije. Što se vidi i po tome, jer su stalno dolazili u društvo istaknutiji aktivisti kao Bahtijarević Mustafe, Rezas Muhamed, Cejvan Cerim, Džin Fehrudin, Kovačević Stole, Karabegović Edhem-Leda, Maglajlić Teufik, Čardžić Mustafa, Maglajlić Mumib, Gvoždjer Abduselam, Jašarević Husein-Tutek i drugi.

Da bi se stvorila još masovnija baza za djelovanje u društvu, uprava je donijela zaključak da se ponudi sportskom klubu B.S.K-u da predaje svojim sjedištem u prostorije društva. Ovi su pristali, te se je na taj način društvo još više osnovilo, jer su tada počeli u društvo da dolaze sve više članadioci.

Izmeđešći razne forme rada, a ne inicijativu aktivista, osnovano je društvo voćara i vinogradara sa sjedištem u društvenim prostorijama.

Da bi se utjecaj Partije što više osjetio, uprava društva je prišla organizovanju raznih predavanja koje su držali progresivniji i ugledniji ljudi iz grada. Tene su se odnosile na pitanja koja su interesovala mladim, žene kao i druga aktualna pitanja od interesa za članstvo.

Novi uslovi tražili su i nove organizacione forme rada Partije, pa je Mjesni komitet došao na ideju da formira zasebnu partisku čeliju, koja bi isključivo djelovala u samom društvu.

Ta partiska čelija sastojala se od dragova Hasebašić Muhameda-Muše, Sarać Ibrahima i Jašarevića Huseina-Tuteke.

Pošto su konzervativni i reakcionarni elementi u društvu imali još uticaja preko nekih članova u upravi, postavilo se u zadatku da se potpuno osvoji uprava društva, i na taj način onemogući na kakav utjecaj tih snaga na rad društva, a to se je moglo postići putem godišnje skupštine.

U tu svrhu organizacija je izvršila solidne pripreme, mobilisujući članstvo kako bi glesalo za listu koju je predložila partiska organizacija. Tako je skupština održana u mjesecu decembru 1940. godine. Na skupštini je došlo do polarizacije članstva, to jest jedan dio članstva se okupio oko liste koju su istakle reakcionarne snage / Kadrić Atif, Husejinović Musib i Gađić Husein /, a drugi dio oko liste čiji su socioci bili izraženi ljevičari, izuzev jednog / Jusufović Salko / koji je služio kao paravan.

Na skupštini je ljevičarska lista dobila većinu, i na taj način smo potpuno preuzeли upravu u svoje ruke.

Reakcionarci ljudi koji su na skupštini nastojali da dodje u upravu i da preuzmu društvo, intervencisali su kod uprave policije da bi ista poslala skupštini, što je ona i učinila.

Od strane uprave policije naredjeno je upravi društva da mora u roku od 7 dana sazvati vanrednu skupštinu sa dnevni radom izbor nove uprave. Uprava društva je to i učinila. Na vanrednoj skupštini i pored pbitika na članstvo od uglednih reakcionarnih ljudi i prisutni policijskih agenata, odnijeli smo pobedu.

Izbromana uprava je ostala na čelu društva sve do izbijanja drugog svjetskog rata, razvijajući pod rukovodstvom partiske organizacije još plodonosniji rad.

1. <u>Ljubičić Brčić</u>	<u>Brčić Ljubičić</u>	BPK
2. <u>Jasarević Husein</u>	<u>Husein Jasarević</u>	
3. <u>Garić Husein</u>	<u>Husein Garić</u>	

S I B Č A N J A

je predstavnog revolucionarnog rada drugova ĆEJVAĆ ČORIĆA,
JASAROVIĆ HUSNEKA i SARAC İBRAHIMA u društvu "Padilet" iz
Banje Luke

Muslimansko zanatlijsko potporno društvo "Padilet" u
Banjoj Luci osnovano je 1903. godine.

Rad društva se odvijao bez na kakavog uticaja radničke
klase, a u upravam društva su većinom bili birani zanatlije
(majstorji). U godini 1925. počeli su da pridolaze u društvo i
progresivniji ljudi, tj. zanatski radnici ko i su počeli poste-
pono da ističu najkonzervativnije lude koji su stajali na
čelu društva duži niz godina. To su posizali na taj način što
su počeli u društvu da formiraju razne sekcijs i u njih uključi-
li mlade i liberalnije lude.

Djelujući kroz ove forme rada, konzervativna uprava
društva je osjetila da joj se dekoncentriše moć iz ruku i po-
vela je borbu protiv formiranja tih sekcijs.

1927. godine u društvo su počeli često da dolaze akti-
visti kao Čejan Čorin, Štilohodić Asim, Misic Idriz, Čardžić Av-
do, Karabegović Edhem znani Leda, Abdusalam Gvođdar, Blekić Abde-
selam znani Sandor, Čardžić Mustafa i Koraljić Hajro. Ledu nave-
denim drugovima bilo je i drugova iz tadašnjeg vječnog partijskog
rukovodstva iz čega se da zaključiti da je Partija vođ tada po-
svetila veću pažnju ovom društvu, kao svojoj bazi za masovnije
djelovanje.

Uprava društva pošto je bila isključivo sastavljena
od članova vječnog odbora J.M.O. (Spaho) vidjeći ko sve dolazi
u društvo i osjećajući zetim ljevičarski uticaj u društvu, povela

Aktiv. Del. Pred. J. Lukša

ABK 409-MG-I/14

je energičnu borbu protiv tog uticaja, a jedan dio tih mjera bila je i odluka da se društvo preseli u drugu prostoriju u koj neće otvoriti gospodinu, koju je trebao da drži njihov čovjek u vlastitem skupu, jer su se na taj način nadali da će oslabiti uticaj ljevičara na društvo.

Protiv ovog kora a upravo, progresivnije snage društva tražile su saziv skupštine kako bi poništili ovu odluku o preseljenju.

Nedutim, iako se uspjelo izboriti za saziv skupštine, nije se uspjelo potisnuti staru upravu, pošto se ostale u manjini prilikom glasanja, jer su oni okupili na skupštini uticajnije građane (Bećlagići, Rucedinovići i drugi), pol parolom da društvo očiste od komunista. U ovoj akciji su im pomagali i organi tadašnje policije. Zbog ovakvog izrazito ljevičarskog stava, uprava društva je isključila sve članove zakojo je predstavljala da su komunisti, ili njihovi simpatizeri.

Kao rezultat na ovo isključenje, omenjeno je od strane naprednjih elemenata, tj. pretežno onih isključenih novo društvo "Progres". Osnivanje društva nije mišlje na neke naročito teškoće kod policije zbog toga što su napredni elementi iskoristili jednu uglednu opozicionu ličnost (Afghan Mandija), iza čije ličnosti su stajali aktivisti Partije, a što on nije izbjegavno, jer je to odgovaralo njegovim političkim kombinacijama u borbi protiv njegovih konkurenata oko predstojećih položaja u opštini.

Komunisti su znali za njegove kombinacije, ali je Partija isto tako znala da će preko ovog društva, a uklanjanjući se za njeg stvoriti jednu masovnu bazu za djelovanje, jer su se sve više počeli skupljati mladi ljudi i ljudi iz radničkih krugova

Društvo "Fadilet" je jedno vrijeme životnirilo, jer nije imalo ne ih velikih finansijskih prihoda s obzirom da je veći broj članova prešao u "Progres" za izbačenou grupom. Da bi taj proces osipanja spriječili, oni su mislili da će presele ovdjen društva u druge prostorije spriječiti dalje osipanje, pa su se uselili u druge prostorije (sadašnje kancelarije preduzeća "Kovina" u ulici Božo Bačara).

Uskoro je nastupila i Šestosjumska diktatura, tj. 1929. godine. U novim uslovium žestokog progona komunista, Partija je došla do zaključka, da se ne može frontalno boriti kroz "Progres", jer je isto bilo suviše obojeno kao ljevičarsko, te je radi toga bilo izloženo pritisku policije, a morebito poslije hapšenja jednog člana uprave, koji je kao delegat partijске konferencije iz Bihaća prisustvovao IV kongresu Partije u Dresdenu.

Radi ovoga društvo je prestalo sa radom, a aktivisti su dobili uputstvo da postoteno ponovno prolaze u društvo "Fadilet", jer se je isto povratilo u svoje ranije prostorije, te da osvajaju pozicije u upravi društva.

Poslije 1 - 2 godine počelo se je opet osjećati jači uticaj komunista, jer se je uspjelo pojedine aktiviste uputiti u upravu društva. Od tada pa sve do godine 1937. osjećala se je aktivnost komunista u društvu, nekad još, a nekad slabije, zavisno od opštih uslova u kojima je djelovala partijска organizacija u Banjoj Luci.

Kako se je u godinama 1937. i 1938. i nadalje moglo jude i naseovnije razvijati partijski rad kroz razne udruženje

A.D.K. Doc. krajine B. Luka

ABK 209 - MS - I / 15

i sindikate u gradu Banjoj Luci, to se je i u društvu "Padiljet" objetio mnogo jači i organizovaniji uticaj Partije. Što se vidi i po tome, jer su stalno dolazili u društvo intakutiji aktivisti kao Rahtijarević Mustafa, Razaz Muhammed, Čajvan Čorin, Džin Dabrudin, Husečević Stole, Karabegović Edhem-Leda, Maglajlić Ferifik, Čardžić Mustafa, Maglajlić Junib, Gvoždar Abduselam, Jošarević Husein-Tutuk i drugi.

Da bi se otvorila još masovnija boza za djelovanje u društvu, uprava je zaključila da će ponudi sportskom klubu B.S.K.-u da predstavi svojim sjedistom u prostorije društva. Ovi su pristali, te se je na taj način društvo još više osnačvilo, jer su tada u društvo počeli da dolaze sve više onledincu.

Izmalazeći razne forme rada i na inicijativu aktivista, osnovano je društvo voćara i vinegradara sa sjedištem u društvenim prostorijama.

Da bi se uticaj Partije šte više objetio, uprava društva je prišla organizovanju raznih predavanja koje su držali progresivniji i ugledniji ljudi iz grada. Tono su se odnosile na pitanja koja su interesovala onledincu, žene, kao i drugi aktuelna pitanja od interesa za članstvo.

Novi uslovi tražili su i nove organizacione forme rada Partije, pa je Mjesni komitet došao na ideju da formira zasebnu partijučku celiju, koja bi isključivo djelovala u samom društvu.

Ta partijučka celija sastojala se od dvojova Huseinbašić Muhameda-Muša, Sarad Ibrahima i Jošarević Huseina-Tutuka.

Pošte su konzervativni i reakcionarni elementi u društvu imali još uticaja preko nekih članova u upravi, postavile su u zadatku da se potpuno osvoji uprava društva i na taj način onemo-

gući na konkav uticaj tih snaga na rad društva, a to se je moglo postići putem podišnje skupštine.

U tu svrhu organizacija je izvršila eslidne pripreme, mobilizujući članstvo kako bi glasalo za listu koju je predložila partijskim organizacijama. Tako je skupština održana u nječeu decembra 1946. godine. Na skupštini je došlo do polarizacije članstva, tj. jedan dio članstva se okupio oko liste koju su istakle reakcionarne snage (Kadić Atif, Husejinović Muhamed i Gušić Husein), a drugi dio oko liste čiji su nosiči bili izražiti ljevičari, izuzev jednog (Jusufović Salko) koji je služio kao paravan.

Na skupštini je ljevičarska lista dobila većinu i na taj način smo potpuno preuzeuli upravu u svoje ruke.

Reakcionarni ljudi koji su na skupštini nastojali da dođu u upravu i da preuzmu društvo, intervenisali su kod uprave policije da bi ista poništila skupštini, što je ona i učinila.

Od strane uprave policije naređeno je upravi društva da mora u roku od 7 dana sazvati vanrednu skupštinu sa dnevnim redom "Izbor nove uprave". Uprava društva je to i učinila. Na vanrednoj skupštini, i posred pritiska na članstvo od uglednih reakcionarnih ljudi i prisutnih policijskih agenata, odneli smo pobedu.

Izabrana uprava je ostala na čelu društva sve do izbijanja II svjetskog rata, razvijajući pod rukovodstvom partijskih organizacija još plodonosniji rad.

1. Čejvan Čerim, s.r.
2. Jelarević Husein, s.r.
3. _____ Arhiv Bos. krajine D. Luka

Prepis izvršila: ROBERT ĐANIĆ
daktilograf
iz Banje Luke

S P A V N I L I
1. F. Bartolić
2. _____

ABK 209-MS-I/14

Tačnost propisa ovjerava
urednik
Croatian Archives Banja Luka
Istr. i Bibliot. -
Vesnauglić